

שבועת הדיינין פרק ששי שבועות

מסורת הש"ס

(א) לנקטת מח. (ב) כדביתיה
מ"י הגירסא א"ר יהודה
א"ש וצמ"ח אחר שמואל.
(ג) כחבורות שו: פ"ט.
(ד) ולעיל לז: כחבורות קח.
(ה) לקחן מה: שפח גג.
וש"ג. (ו) לנקטת מה: חילין
עם. (ז) ז"ק לה: ב"מ ה.
ולעיל לז: (ח) ב"מ ד: ולעיל
לז: (ט) ופ"ה הי"ד.
(י) ויבכחמיה ארטי פ"ט.
(יא) וישיב לעיל כחבורת על:
(ל) וג"ז שייך שם.

תורה אור השלם

1. לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: דברים יט טו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא שטו וכו'
ונמלא מחיבו שבועה
הקד"ד: (ב) תוס' ד"ה ור"ג
מחייב וכו' בטוען חבירו
עשורה כדי שמן כל"ל
והיכוח כדי יין נמחק:

גליון הש"ס

נמלא זמנו חמיו
ושקורים. פי' רשעים נ"כ
דף מד פי"ב ד"ה מין א':

מוסף רש"י

לכל עון ולכל חטאת
אמר ר' אריאל קנין
מכרנו נשנו כל מדותיו
אם נקו אל עטת חמון
אבל עון לשבועות
לכל המכרין לו מנה
למחמור, אמר לו אין
כדי כלום ועד אחד מעדיו
שים לו, וכן לפעם
דברים יס, וכל במקום
ששנים בו אחד
מחייבין שבועות, לא
שנים שללי יום שנים היה
תמלס, כפינו שנים היה
מכסס (בבבבות יו), ישר
ר' אמר ר' יוחנן, וס'
אמר לו קטעמין
ייתן קטעמין שנים
קמחית (ספחין יו) וחזין
שמיטה הרה שיה
ליר, מנא לו ר' יוחנן
שלאמר ר' יוחנן שמיטה
לזמן חרה לו שנים קטס
לקס שנה לו שנים קטס
שחלקו עליו, ילי יחור
ו, וכן ק' יא ר' יוחנן
אל שנה לו נחלק עליו
זחור, וימחור הרה
שחי ליר, שנה חס סה
שלאמר ר' יוחנן ק' יא
ר' יא ר' יא, וס' טעני
חסי וחררה
שבועות מזור, ולא
חסי טענה אלה (קטס)
חסי דנעני חולא חסי
סעטס חולא (ד' יו)
וסטו חסי חסי שחור,
אלא חסי חסי חסי
שחור יא ר' חאלי
חסי חסי חסי חסי

[illegible]

ב"שטענען בדינע מטע
דפדוטה בכלל מטבע
שהכל מין מטבע אחת
אחת ורבי אלעזר לוי
מתיר רישא נמי כשש
מייא דוקא דהכינו
אחא:

ש' לי בידך אין לך בידי אלס דינר
סכס חייב. ופי' דינר אזוב היינו
נזכרו וטעמא משום דהכל מין מטבע
אזוב וחס ליה ממין הטענה. ויזכור
שיעמא לרס הוא המדאטנרין
לפרוסי' וזכ אזוב מכלל דמתי' דמן

אין לך בידי אלא סלם קמח זה וקמח זה וסבב חסר מעט פמור אמר ר' חייא רבי חייא לרסוק שמאל לא שנו אלא לזה: אבל מענת מלוק לא אפילו לא שנו אלא

ההטוען מפרש: וכן יזכור קאמר אלף
ה"ק הטוען דינר וזכ סתם דמסתמא
הזכור אלף והלה אומר אין לך
דינר אלף דינר כסף דהיינו נמי דינר
שטבע וישה הרחל ממין הטענה
י"ח: חסר משה פטור. אלף

ישיבת שתי ספרך בעיני: לא שו.
יבטי טענת שחי כפר אלף בשבועה
בכאה טענת שחי כפר אלף ודולחט מקמת
לילה אלל שבועה בעדות עד אחד
ההלוה כפר הכל ועד אחד מעידו
השוה אינו וגמלח (א) אפילו לא
אחיי פטורח ובכפר חייב והחיל

בשעור פסוק ודבר
דמענו חמין והודה
ושעורין והודה לו בא
הדין דאפ" חמין ויש
דקמפלגי בחמין להוון
טענו כלים וקרקעור

[illegible]

וחתן להא מילתא: ור"ג מחייב. דלא צעי הודאה ממין הטענה:
הודה

ומנ"ל הא דהא לר"ג חייב בדמי שעורין דאי לאו הכי אין כאן הוד
לא פליגי אלא אם חייב שבועה על החטין דלמר בעי שבועה ול
ליה לרצה בר נתן לשון פטור דפטור לגמרי א"נ אע"ג ד

דמחייב צעווען מחזירו וס'דריי יין ודריי שמן וקאמאר ליה א
ישיש בלשון הזה לשון קנקנים ושהטא לר"ג אפי' אין בלשון הזה
ל' לדרדיה נח' ונקא מיה' ואס' עשרה דריי שמן ואמר ליה
אלה הדימי נח' בקנקנים מיה' בלשון הזה לשון קנקנים: **להוד**

מ.

לד א ב מ"י פ"ג מהל'
טוען הלכה ח ע"י
מ"מ' סתם עשין זה טור
ס"ר' ח"מ ס' פ"ה פ"ט:
לד א ב מ"י פ"ג מהל'
טוען שס פ"י' ד:
לו ד מ"י שס ופ"א שס
ה"ל"א סתם שס טור
ס"ר' ח"מ ס' כ"ה ע"א:
א ב"ב"ה ו"ה ופ"י פ"א:
לו ד מ"י פ"ג מהל'ט
טוען ה"ל"א סתם שס
טוען ח"מ' ס' פ"ה
ס"י"ג:

רבינו חננאל

[illegible]

במסענו בדרך מבכועות. פי' בקונטרס טובע במטבע זורה ולא טענו משקל וזה הורה לו מטבע ואש"פ זה כסף וזה נחושת ממין הטענה היא דכולו מטבע ויניחו וקשה דלעיל (שם) גבי שמי כסף יש לו בדרך און כך זאל פרוטה מקמי' ודק' (שם) דמטור כדדי חסד דמה שטענו לא

נר זהב לי בידך אין
סוף ומריסות ופונדיון
יין ממבט [אחת] הן
הן הכי חייב אלא אי
באמר רבי אלעזר

חייב במטבעות פחם צ'קס
טובים הם ועוד דקלמר לא קמיל
דפיוסם בכלל מטבע אחת משמע
לדון חידוש אלא מפרוטק דקמי
האלא באר מטבעות מי יסיד
גדול דחשיב ממני טענה ועוד דלפי
עצמם גדול ועד קטן חשיב הם שטענו

לא הודה לו כפרק השואל (ב"מ דף ק) וממרה גדולה וממרה קטנה אומרים נמי לקמן (דף מה.) דמה שעשו נח הורה לו אע"פ שזרעו שוה ועוד לשון דינר מטבעות לא משמע דינר טעמו ועוד דבמקום

הוא רוב סלע לי בידך
חסר בר' כסף חייב
נחמנו ב' יצחק אמר
שענת מלוה והוראת
והעזרת עד אחד
בפרוטזה חייב מאי

עד אחד באיש לכל
עין ולכל חמאת הוא
לשבועה ותניא יכל
אבותו ממונ עד אחד
כז נחמן אמר שמואל
תורה לו באחד מהו

לומר דסלקא דעתך דבני תשיב
דינר זהב שהיה גדולה לא תשיב
הודעה פרטית:
אבל במעטת מלוא והעדרת עד
אחד ב' ו"ח" דבשלי
הכחב (מקומו פו: ושם) אמרין דלין
שבציו על פתיב שצדו תרעסות
הכחב (מקומו פו: ושם) אמרין דלין
שבציו על פתיב שצדו תרעסות

אם כשדעתה על אחד הלחם משרין
עד אחד להודעה במזלם יש לומר
דשחולל דהכא לעצמיה דמחייב לעיל
דכפירה פרוטה דיון דמשחט
אפרוטה עוקמיה קרא דלכל
לשנועה דפרוטה אלל דקרקעות לא

כפר בכלים פטור משמחת דמחצב בשום מקום וכל
זה ל"ל דלית הלכתא כותיה דשמואל
בבבא דהכא כיון דתליא בזהאי דלעיל דלעיל לית הלכתא
כותיה דמתי ר' חייל לטויעיה לרב ועוד דרב פסא דה"ל בתראה
סבירא ליה כרב לקמן בשמעתין^א:

ובל מקום ששנים מחייבין אותו מטון אחד מחייבין שבעת. לאו
דוקא דרב אלא כמירי שחור מחייבין:

(ו) והורה לו בשעורים פטור. כס"פ המניח (ב"ק דף לה: ושם)
מסיק רבה בר נתן לפטור אף מדמי שעורין ותימה

ה כלל ואם כן מנ"ל דלרבנן פטור ופליגי אף בדמי שעורין דלמא
בעי הודאה ממין הטענה ולמר לא בעי ליה כו' ושמא משמע
פטור מדמי שעורין אף לר"ג אפ"ה חשיב ליה הודאה:

עצ כחו דר"ג. דכחו עדיף למיתלא דרננן הו חמ דפטור:
 ורדן אן קלל חמ חייב גס בקנקנים ויהאולא ולא מני לממור
 קנקנים חייב דלפלו בטוענו חטים והודה לו כשעורים מחייב
 שמן להדימ קנקנים וני חמשה אית לך חמשה ית לך חמסו
 קאמר ר"ג רואה אני את דברי דבר אדמון ורבנן

סוד